

Efsane Ve Hakikt

— tutsak yelve · 16 Aralık 2019

başlamanın yarısı-nı tuttum gözlerinde ve ben bittim şiirimle

sonu mutlu sevecen hikâyeler okudum bir çırpıda
kaş-göz ettim pencereye konan kumrulara
sokağımdan geçen aşklara el salladım görünmeden
niçin bunca sadesin naifsin diye siteblendim hayata

eylemlerin duygusuyla aykırı uçlar çoğalmalı derim kent meydanında

şehre inmiyordu sevdalı efsaneler
galat-ı meşhur eden ikircikli pespayeler

kara çöller oluşumuna katkı sunmalı kör kuyular inşa etmelidir
uçuk-kaçık aşklar ve şairlik e-dibine varmak için

milyon kere gördüm züleyha'yı kaçıyorken yusuf yüzü-nden
ürküsü bembeyaz kara basandı leylâ rüyalarımında

epeyce âsa vardı kaf ile ânkalardan sonra
kan ter için-değdi sıra dağları delmek ferhat'a

masal bu ya ! değildi efsane kıtlığı

her insan sıradan kendi yazdığı bir roman-

şairler 'aşık' oluyor şimdi çokçasına ozan'ca
mısra kalemiyle çıkarak şiirlerin tahtına
hepsi de şüpheli deli ama fark yaratıyor
hayatların olağan b'akışında

ben de itildim dizeler çukuruna ama
bir reha çekti hafızamı saçlarımla
kurtuldu sanırım
dimağa batan kıymık ve bir-kaç sıyrıkla

hiçliğin efsunuyla boşluğun arafı
vardı
hayal kurgu düş rüya beyazı kök boyalı sayfa'da
en çokta ;
o'dama gelen ilhâmlar aldatıyordu kendini
yüce bir aşka imzayla efsane yarattık' zannıyla

dönüş yolu raylar döşeliydi
tramvayın içinden 'ben' geçiyorduk
gözbebeği ıslak resimde ki uçurum

kadın ; inançlı ve sakindi duruşu talepkâr aşka
gözlerinden tuttum ayak üstü dizelerle
ki avcumda heyecanlar seli

ani bir çılgınlıkla anons edildi durak ismi
-Lâleli
birlikte sarsıldık tramvayla
bakışları öne eğildi inerken gözlerimden

ve efsaneyi alıp gitti şiirimden..

..